

ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติม ภูมิปัญญาไทย
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทย
ในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

Effects of Inquiry Learning Management in Thai Wisdom Additional Course on
Learning Achievement and Awareness of Royal Court's Handicrafts
Thai Wisdom of Elementary School Students

Received: August 27, 2021

Revised: September 15, 2021

Accepted: September 17, 2021

อัญญารัตน์ นิตศักดิ์*

Anyarat Nitisak

สมพงษ์ จิตระดับ**

Somphong Chitradub

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย และเพื่อเปรียบเทียบความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 27 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ด้วยการจับสลากห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ และแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนัก สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

* นิสิตปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Master of Education Student Program in Elementary Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University, Thailand

** อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Advisor, Professor Dr., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University, Thailand

Corresponding Author E-mail Address : paruiipui@gmail.com

.....
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย ค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อยู่ใน
ระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ภูมิปัญญาไทยในราชสำนัก/ การเรียนรู้แบบสืบสอบ/ ความตระหนักรู้คุณค่า

Abstract

The purposes of this study were to compare the learning achievement and awareness of the royal court's handicrafts Thai wisdom in the Royal Palace before and after school of elementary grade 5 students who have been managed of inquiry learning of Thai wisdom course. The study was conducted by using an Inquiry learning management. The sample used in this research was 27 students from Prathomsuksa 5/3 Semester 2, Academic Year 2020, Phratumnuk Suankularb School, Pranakhon, Bangkok province. The samples were selected by cluster random sampling. The research tools were the learning management plan for additional subjects of Thai wisdom course. An Achievement Test was conducted, and the awareness test of royal court's handicrafts Thai wisdom. Data Analysis was conducted by using mean, standard deviation and T-test.

The results showed that 1) The achievement test scores on the additional course of Thai wisdom elementary grade 5 students found that the mean scores of students after learning was significantly higher than before learning at the statistical significance level of .05 2) The awareness test score of royal court's handicrafts Thai wisdom of elementary grade 5 students. It was found that the mean scores of students after learning were higher than before learning at the highest level.

Keywords : Thai Wisdom in the Royal Palace/ Inquiry Learning/ Value Awareness

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกส่งผลกระทบโดยตรงต่อสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน ทำให้วิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เกิดกระแสนิยมทางวัตถุนิยมบางครั้งอาจทำให้เกิดความละเลยภูมิปัญญาไทยอันทรงคุณค่าที่สั่งสมของไทย เด็กและเยาวชนขาดคุณธรรม จริยธรรม ขาดหลักการปฏิบัติตนที่เหมาะสม ด้วยความตระหนักถึงปัญหานี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาชาติ (Office of the Education Council, 2017) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 กล่าวไว้ว่า คุณธรรม ความรู้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับนักเรียน ต้องมีความรู้เรื่องภูมิปัญญาไทยท้องถิ่น ชุมชนของประเทศชาติและประชาคมโลก ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับกรมส่งเสริมวัฒนธรรมกระทรวงวัฒนธรรม (Department of Cultural Promotion Ministry of Culture, 2016) ที่กล่าวถึง รัฐบาลได้มีนโยบายในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมของไทย โดยมุ่งเน้น

.....
การปลูกฝังค่านิยมความเป็นไทยแก่นุชนรุ่นหลัง เพื่อให้สังคมไทยเกิดความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและมีชื่อเสียงโดดเด่นเป็นที่รู้จักไปทั่วโลกและคนไทยทุกคนได้เกิดความตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญขององค์ความรู้ของภูมิปัญญาไทยและมีหน้าที่ในการทำนุบำรุงอนุรักษ์และหวงแหนในมรดกวัฒนธรรมทางภูมิปัญญาอันล้ำค่านี้ให้ดำรงอยู่คู่ชาติไทยสืบไป

จากนโยบายและความสำคัญของภูมิปัญญาไทยในข้างต้น สถานศึกษาจึงเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติให้เกิดความตระหนักและสืบสานงานฝีมือภูมิปัญญาไทยได้อย่างทั่วถึงและให้การสนับสนุนท้องถิ่นสามารถพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นได้ ทั้งนี้จากกรณีศึกษาโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มีการกำหนด “งานฝีมือภูมิปัญญาไทยในวังหลวง” เป็นจุดเน้นของโรงเรียน ซึ่งหลักสูตรของโรงเรียน ได้มีการจัดทำรายวิชาเพิ่มเติมได้แก่ รายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทยในหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ (Pratumnak Suankularb School, 2018)

อย่างไรก็ดี จากบริบทที่ผู้วิจัยพบเจอพฤติกรรมของนักเรียนได้แก่ นักเรียนไม่สนใจเรียนในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย นักเรียนจะพยายามหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทยที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น และจากการดูข้อมูลการเลือกชมรมของนักเรียนพบว่า ชมรมงานฝีมือภูมิปัญญาไทยในวังหลวงมีนักเรียนทั้งโรงเรียนให้ความสนใจเพียง 3 คนเท่านั้น ซึ่งทำให้เห็นว่านักเรียนขาดความสนใจ ขาดความตระหนักถึงคุณค่าและไม่เห็นคุณค่างานฝีมือไทย ซึ่งจากการวิเคราะห์อาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย มีเนื้อหาค่อนข้างยากและกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการเรียน ไม่สนุกในการเรียน เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย และบรรยากาศการเรียนรู้อาจขาดความน่าสนใจ จึงทำให้นักเรียนไม่สนใจในการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย ส่งผลให้นักเรียนขาดความตระหนักถึงคุณค่าและไม่เห็นคุณค่าในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย ซึ่งถ้าปล่อยไว้จะเป็นปัญหาใหญ่ในระดับประเทศต่อไปในอนาคต งานฝีมือไทยที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้สืบทอดต่อไปอาจไม่เป็นที่รู้จักหรือพบเจอได้อีก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทยเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความตระหนักถึงคุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักระดับโรงเรียนประถมศึกษา จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นการจะสร้างให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาไทยให้คงสืบทอดไป ประกอบกับการศึกษางานวิจัย มธุวีริญจ์ เทพกิจ (Thepkij, 2012: 102) หลักสูตรงานฝีมือประณีตศิลป์ของโรงเรียนช่างฝีมือในวัง (หญิง) และโรงเรียนช่างฝีมือในวัง (ชาย) พบว่า มีข้อมูลในการศึกษาที่เป็นลายลักษณ์อักษรน้อยมาก ทั้งที่เป็นงานภูมิปัญญาที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้สืบทอดไป โดยเฉพาะภูมิปัญญาในวังหลวงประเภท อาหารชาววัง งานช่างดอกไม้สด งานเครื่องหอม งานช่างปักสะตึง ซึ่งเป็นที่นิยมมากในสมัยอดีตแต่ปัจจุบันได้เลือนหายไป ไม่เป็นที่รู้จักหรือพบเจอได้น้อยมาก

ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย จึงได้ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย ที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นคว้า สืบค้น เพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเอง หลักการดังกล่าวสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ (Johnson, 2009: 17) กล่าวได้ว่า เป็นกระบวนการที่นักเรียนจะต้องสืบค้น เสาะหา สืบตรวจสอบและค้นคว้าด้วยวิธีการต่างๆ จนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการรับรู้ความรู้นั้นอย่างมีความหมาย จึงสามารถสร้างเป็นองค์ความรู้ของ

.....
นักเรียนเองและเก็บเป็นข้อมูลไว้ในสมองได้ยาวนาน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทิศนา ข้ามมณี (Khaemmanee, 2008: 41) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการสืบสวนสอบสวน คือ การดำเนินการเรียนการสอนโดยผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดคำถาม เกิดความคิด และลงมือแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาประมวลหาคำตอบหรือข้อสรุปด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ซึ่งการเรียนรู้แบบสืบสอบนั้น เป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนและมีความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะในการปฏิบัติงาน ผู้เรียนรู้จักวิธีทำงานอย่างมีระบบและแผนงานที่ดี จึงสามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทยได้ สอดคล้องกับงานวิจัย อธิวัฒน์ นาวารัตน์ (Navarat, 2016) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5Es) ที่มีต่อทักษะการเชื่อมโยงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ สืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5Es) เรื่อง ความน่าจะเป็น สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วยเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเพิ่มเติม ภูมิปัญญาไทย จึงเลือกใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย

สมมติฐานในการวิจัย

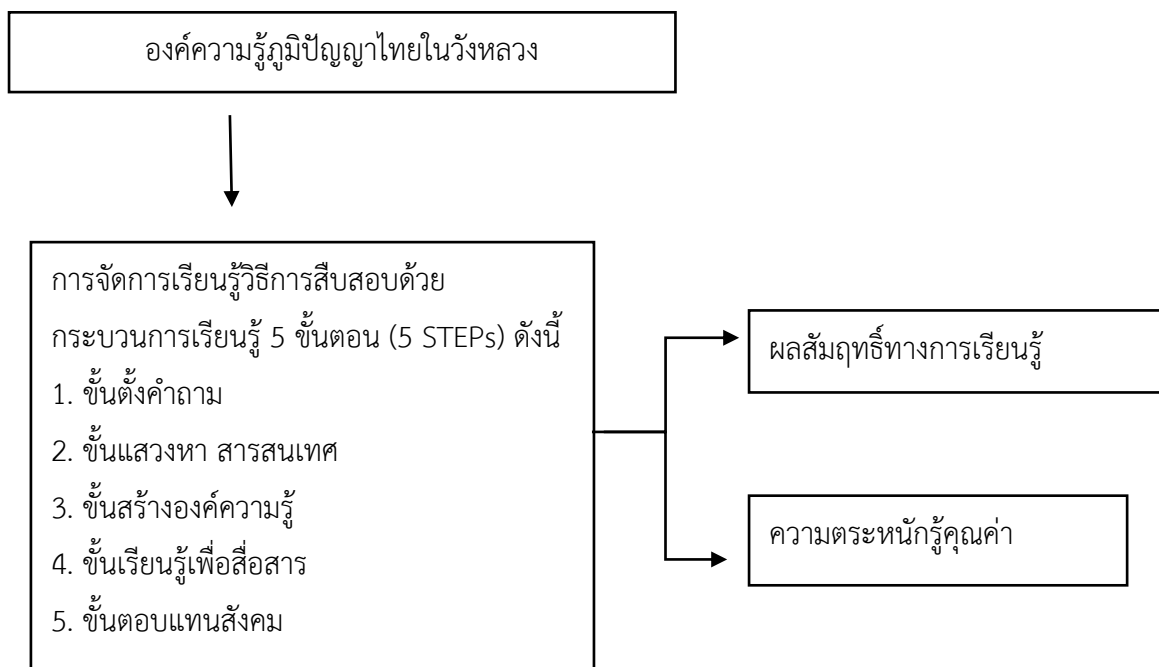
นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ นักเรียนจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนัก ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ที่พัฒนามาจากวิธีการสอนสืบสอบเป็นวิธีที่อยู่บนฐานทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งรูปแบบวงจรการเรียนรู้

5 ขั้นตอนได้รับการพัฒนาให้มีความง่ายขึ้นเป็นกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (5 STEPs) ของพิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (Dechakup and Yindeesuk, 2017: 82) ดังภาพที่ 1 ต่อไปนี้

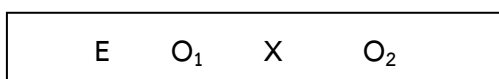
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติม ภูมิปัญญาไทย ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว วัดสองครั้งก่อนเรียนและหลังเรียน (The One – Group Pretest-Posttest Design) แสดงได้ด้วยแผนภาพ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
O1	แทน	ทดสอบก่อนเรียน
X	แทน	การจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย โดยจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ
O2	แทน	ทดสอบหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพฯ จำนวนนักเรียน 243 คน ซึ่งทางโรงเรียนจัดนักเรียนแต่ละห้องในลักษณะความสามารถ แบ่งเป็น 9 ห้องเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ จำนวน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับสลากห้องเรียน จำนวน 1 ห้องเรียน จากห้องเรียนทั้งหมด 9 ห้องเรียน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทยและความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนัก

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผนการเรียนรู้ 20 ชั่วโมง ดังนี้ 1) ภูมิปัญญาน่ารู้คู่เด็กไทย 2) ช่อม่วง เลิศรส 3) บุหลันดั้นเมฆ 4) น้ำปรง โบราณ 5) แป้งพวง ขวนหลงไหล 6) บุหงารำไป และ 7) ร่วมเปิดช่วงทัศนคติการ ซึ่งผู้วิจัยได้ยิ่ววิธีการสอนแบบสืบสอบของ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียร ยินดีสุข (Dechakup and Yindeesuk, 2017: 84) มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ 1) ขึ้นตั้งคำถาม 2) ขึ้นแสวงหา สารสนเทศ 3) ขึ้นสร้างองค์ความรู้ 4) ขึ้นเรียนรู้เพื่อสื่อสาร และ 5) ขึ้นตอบแทนสังคม ซึ่งผ่านการตรวจหาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพบว่า ทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมโดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 5.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.13 และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก ผู้วิจัยกำหนดโครงสร้างข้อสอบไว้ 20 ข้อ แต่มีการสร้างข้อสอบเพื่อเป็นข้อคำถามสำรองไว้จำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการตรวจหาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC ≥ 0.50 ได้แบบทดสอบที่นำไปใช้ได้จำนวน 26 ข้อ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR – 20 ของ Kuder-Richardson หาค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 พบว่าข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์มีจำนวน 20 ข้อ ซึ่งผลการทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.34-0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.46

4.3 แบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อคำถามวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ กำหนดระดับความคิดเห็น 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ซึ่งผ่านการตรวจหาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC ≥ 0.50 ได้ข้อคำถามที่ใช้ได้จำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ด้วยวิธีการของครอนบัค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.85

5. วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติม ภูมิปัญญาไทย ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

5.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทยและแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว บันทึกคะแนนไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการทดลอง

5.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบจำนวน 7 แผนการเรียนรู้ รวม 20 ชั่วโมง (ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)

5.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทยและแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน (ชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว บันทึกคะแนนไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการทดลอง

5.5 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทยและแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลทางสถิติต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

6.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent

6.2 เปรียบเทียบความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย ด้วยการหาค่าร้อยละ ทดสอบหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย

ประชากร	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ทดสอบก่อนเรียน	27	8.81	6.16	20.25	.00*
ทดสอบหลังเรียน	27	15.59	6.87		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 8.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 6.16 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 15.59 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 6.87 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย
ผู้วิจัยแบ่งออกเป็นข้อดังนี้

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยทำการวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	15	55.56
หญิง	12	44.44
รวม	27	100.00

ประเด็น	ใช่		ไม่ใช่	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. นักเรียนเคยมีประสบการณ์เคยพบเจองานฝีมือภูมิปัญญาไทย	26	96.30	1	3.70
2. นักเรียนมีงานอดิเรกที่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย	11	40.75	16	59.25
3. นักเรียนเคยซื้อของที่เป็นงานฝีมือภูมิปัญญาไทย	14	51.85	13	48.15
4. บุคคลในครอบครัวนักเรียนมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย	14	51.85	13	48.15
5. บุคคลในครอบครัวของนักเรียนประกอบอาชีพรับราชการอยู่ในวัง	3	11.11	23	85.19

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีค่าร้อยละ 55.56 และ 44.44 ตามลำดับ และนักเรียนเคยมีประสบการณ์เคยพบเจองานฝีมือภูมิปัญญาไทยมีค่าร้อยละ 96.30 ไม่เคยพบเจองานฝีมือภูมิปัญญาไทยมีค่าร้อยละ 3.70 นักเรียนมีงานอดิเรกที่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย มีค่าร้อยละ 40.75 ไม่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย มีค่าร้อยละ 59.25 นักเรียนเคยซื้อของที่เป็นงานฝีมือภูมิปัญญาไทย มีค่าร้อยละ 51.85 ไม่เคยซื้อของที่เป็นงานฝีมือภูมิปัญญาไทย มีค่าร้อยละ 48.15 บุคคลในครอบครัวนักเรียนมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย มีค่าร้อยละ 51.85 บุคคลในครอบครัวนักเรียนมีประสบการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย มีค่าร้อยละ 48.15 และบุคคลในครอบครัวของนักเรียนประกอบอาชีพรับราชการอยู่ในวัง มีค่าร้อยละ 11.11 และไม่ได้ประกอบอาชีพรับราชการอยู่ในวัง มีค่าร้อยละ 85.19 ตามลำดับ

2.2 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย

ประเด็น		ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1.	นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของงานฝีมือภูมิปัญญาไทยในวังหลวง	3.29	0.56	มากที่สุด	3.57	0.48	มากที่สุด
2.	นักเรียนสนใจเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาไทยในวังหลวง	2.96	0.85	มาก	3.59	0.5	มากที่สุด
3.	นักเรียนไม่ยากให้งานฝีมือภูมิปัญญาไทยในวังหลวงเป็นที่รู้จักทั่วโลก	2.85	1.06	มาก	3.59	0.64	มากที่สุด
4.	นักเรียนอยากเป็นผู้ช่วยสนับสนุนในการสืบสานภูมิปัญญาไทยในวังหลวงให้คงอยู่ต่อไป	3.07	0.83	มาก	3.59	0.57	มากที่สุด

ประเด็น		ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณภาพ
5.	นักเรียนอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึง วัฒนธรรมใน คุณ ค่างานฝีมือภูมิปัญญาไทยในวังหลวง	3.22	0.58	มาก	3.59	0.5	มากที่สุด
6.	นักเรียนอยากเรียนทำพิซซ่ามากกว่าขนมบุหลันดั้นเมฆ	2.44	0.93	มาก	3.37	0.68	น้อยที่สุด
7.	รสชาติของอาหารไทยอร่อยกว่าอาหารชาติอื่น ๆ	3.07	0.73	มาก	3.56	0.51	มากที่สุด
8.	นักเรียนเลือกรับประทานขนมไทยแทนการรับประทานขนมต่างชาติ	2.66	0.78	มาก	3.48	0.51	มากที่สุด
9.	นักเรียนไม่สนใจที่ต้องเรียนวิชาเกี่ยวกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย	2.96	0.89	น้อย	3.48	0.64	น้อยที่สุด
10.	นักเรียนคิดว่าห้างสรรพสินค้าสมัยนี้น่าจะขายสินค้าภูมิปัญญาไทยให้มากกว่าสินค้าจากต่างประเทศ	2.55	0.80	มาก	3.51	0.51	มากที่สุด
11.	นักเรียนคิดว่าน้ำหอมฝรั่งดีกว่าน้ำปรุงของไทย	2.63	0.74	น้อย	3.29	0.72	น้อยที่สุด
12.	นักเรียนเลือกซื้อสินค้าภูมิปัญญาไทยในวังหลวงเป็นของฝากหรือของขวัญให้ผู้อื่น	2.81	0.68	มาก	3.52	0.51	มากที่สุด
13.	ถ้านักเรียนมีเพื่อนต่างชาตินักเรียนจะแนะนำให้เขารู้จักภูมิปัญญาไทยในวังหลวง	3.44	0.80	มากที่สุด	3.81	0.40	มากที่สุด
14.	นักเรียนตื่นตาตื่นใจกับภูมิปัญญาไทยในวังหลวงที่นักเรียนได้พบเจอในท้องถิ่น	3.00	0.55	มาก	3.63	0.49	มากที่สุด
15.	นักเรียนคิดว่าควรสนับสนุนสินค้าต่างชาติมากกว่างานฝีมือภูมิปัญญาไทย	2.48	0.75	มาก	3.33	0.68	น้อยที่สุด
16.	นักเรียนจะไม่ชักชวนให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองลองใช้หรือลองทำงานฝีมือภูมิปัญญาไทยในวังหลวง	2.59	0.97	น้อย	3.51	0.51	น้อยที่สุด
17.	นักเรียนไม่สนใจเกี่ยวกับภูมิปัญญาไทยในวังหลวงและคิดว่าเป็นเรื่องไม่สนุก	3.14	0.72	น้อย	3.59	0.64	น้อยที่สุด

ประเด็น		ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณภาพ
18.	นักเรียนจะชอบดูรายการทีวีหรือช่องยูทูป ที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาไทยในวังหลวง	2.25	0.90	น้อย	3.22	0.58	มาก
19.	เมื่อนักเรียนเปิดทีวีเจอรายการเกี่ยวกับภูมิ ปัญญาไทย นักเรียนจะหยุดดูด้วยความ สนใจ	2.59	0.69	มาก	3.26	0.59	มากที่สุด
20.	นักเรียนชอบฟังเรื่องเล่าหรือการถ่ายทอด ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทยใน วังหลวงเพราะเป็นเรื่องที่สนุกน่าสนใจ	2.93	0.55	มาก	3.44	0.57	มากที่สุด
ภาพรวม		2.84	0.77	มาก	3.49	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติม ภูมิปัญญาไทย คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.77 อยู่ในระดับมาก และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.56 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติม ภูมิปัญญาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติม ภูมิปัญญาไทย ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติม ภูมิปัญญาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดกระบวนการเรียนรู้แบบสืบสอบ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตั้งคำถาม 2) ขั้นแสวงหาสารสนเทศ 3) ขั้นสร้างองค์ความรู้ 4) ขั้นเรียนรู้เพื่อสื่อสาร และ 5) ขั้นตอบแทนสังคม เป็นวิธีที่อยู่บนฐานทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งวิธีการสอนสืบสอบเป็นวิธีสอนที่เน้นกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยการตั้งคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบและค้นพบข้อสรุปด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของทศนา เขมมณี (Khaemmanee, 2008: 41) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดย

.....
เน้นกระบวนการสืบสวนสอบสวน คือ การดำเนินการเรียนการสอนโดยผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดคำถาม
เกิดความคิด และลงมือแสวงหาความรู้เพื่อนำมาประมวลหาคำตอบหรือข้อสรุปด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็น
ผู้ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในด้านต่างๆ โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นรูปแบบ
การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นหลัก โดยผู้สอนเป็นผู้จัดสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้เรียนคิดแสวงหาคำตอบ
สิ่งที่สำคัญที่จะนำไปสู่การค้นพบ ก็คือการใช้คำถามและการตอบคำถามในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน
จึงทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดที่เป็นระบบ จึงพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทยได้
ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบล กลิ่นหอม (Klinhoam, 2008) ที่ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ
สืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและความสามารถในการทำงานกลุ่มของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับวิธีสอนแบบ
สืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Umar, 2017
ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เรื่องสมมูลเคมี ที่มีต่อแบบจำลองทางความคิด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเดชะปัตตยานกุล
จังหวัดปัตตานี พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเคมี
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลคะแนนแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักหลังเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญาไทย ค่าเฉลี่ยคะแนนสูง
กว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจาก ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้
ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดที่เป็นระบบและตระหนักรู้ถึงคุณค่าในงานฝีมือไทย ดิสนีย์ อิทธิศิริวงศ์
(Itthihiranwong, 2010) กล่าวว่า ความตระหนักรู้เกิดจากความรู้สึกรักนึกคิดของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใด
เหตุการณ์หนึ่ง โดยมีเหตุการณ์สภาพแวดล้อมในสังคมหรือสิ่งเร้าภายนอกเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความ
ตระหนักรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไพลิน ศศิธนากรแก้ว (Sasithanakornkaew, 1994) ที่กล่าวว่า ความ
ตระหนักรู้เกิดจากการรับรู้และสำนึกโดยมีสิ่งเร้ามากระตุ้นจึงเกิดความตระหนักขึ้น และสอดคล้องกับพิมพันธ์
เดชะคุปต์และเพยาว์ ยินดีสุข (Dechakup and Yindeesuk, 2017: 82) นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ
สืบสอบ ได้กระตุ้นความอยากรู้ การแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนเกิดแรงจูงใจ
ภายในมากกว่าการเรียนแบบท่องจำ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบในรายวิชาเพิ่มเติมภูมิปัญญา
ไทยนั้นเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนัก หากนักเรียนได้รับการจัดการ
เรียนการสอนแบบสืบสอบ ครบทั้งกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนของพิมพันธ์ เดชะคุปต์และเพยาว์ ยินดีสุข
(Dechakup and Yindeesuk, 2017: 84) เป็นอย่างดีจะทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยใน
ราชสำนักสูงขึ้นด้วย ปรากฏในประเด็นพฤติกรรมทั้ง 20 รายการในแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยใน
ราชสำนัก พบว่า เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่า
ก่อนเรียนทุกประเด็น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า จากผู้ตอบแบบวัดความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนัก นักเรียนร้อยละ 96.30 เคยมีประสบการณ์เคยพบเจองานฝีมือภูมิปัญญาไทย นักเรียนร้อยละ 51.85 เคยซื้อของที่เป็นงานฝีมือภูมิปัญญาไทย และบุคคลในครอบครัวนักเรียนมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์เคยพบเจองานฝีมือภูมิปัญญาไทย และบุคคลในครอบครัวของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ต่อจากประเด็นคำถาม นักเรียนมีงานอดิเรกที่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือภูมิปัญญาไทย พบว่านักเรียนร้อยละ 59.25 ตอบว่าไม่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือไทยในราชสำนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยในบางข้อน้อยมาก ซึ่งหมายความว่านักเรียนไม่ให้ความตระหนักรู้ถึงคุณค่างานฝีมือภูมิปัญญาไทย แต่เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบพบว่าคะแนนความตระหนักรู้คุณค่างานฝีมือภูมิปัญญาไทยหลังเรียนเพิ่มสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 สามารถนำไปจัดการเรียนรู้กับห้องที่ไม่ได้เป็นกลุ่มทดลอง
- 1.2 การจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบ เมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัยหรือคำถามใด ๆ ครูผู้สอนควรใช้คำถามกลับหรือแนวทางเพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบนั้นด้วยตนเองหรือให้ช่วยกันหาคำตอบภายในกลุ่มแทนการตอบคำถามนั้น ๆ แบบตรง ๆ
- 1.3 การจัดการเรียนการสอนแบบสืบสอบ มีหลายขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรมีการกำกับเวลาให้เกิดความกระชับ เพื่อให้จัดการเรียนการสอนทันภายในเวลาที่กำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบกับตัวแปรอื่น เช่น ความพึงพอใจ การอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย เป็นต้น
- 2.2 นำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นอื่น เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น หรือระดับชั้นมัธยมศึกษา

Reference

- Dechakup, P. and Yindeesuk, P. (2017). **7C Skills for Teacher's 4.0**. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Department of Cultural Promotion Ministry of Culture. (2016). **Culture, Way of Life and Wisdom**. [Online]. Retrieved March 5, 2019, from <http://www.culture.go.th>. (in Thai)
- Itthihiranwong, D. (2010). **Perception Attitude and Awareness of Social Problems of Moviegoers for Society**. Master of Arts Thesis Program in Communication Arts Development Faculty of Communication Arts Chulalongkorn University. (in Thai)
- Johnson, A. (2009). **40 Inquiry Exercises for the College Biology Lab**. Arlington, Virginia: NSTA Press.
- Khammanee, T. (2008). **Strategies of Teaching : Knowledge for Effective Learning Process Management**. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Klinhoam, U. (2008). **The Results of Group Investigation Teaching Method on Thai Learning Achievement and Group Process Abilities of Mathayomsuksa 1 Students**. Master of Education Thesis Program in Curriculum and Instruction Faculty of Education Thaksin University. (in Thai)
- Navarat, A. (2016). **The Effects of Inquiry Cycle (5Es) Learning Activities on Mathematical Connection Skill and Achievement in Probability of Mathayomsuksa 5 Students**. Master of Education Thesis Program in Mathematics Teaching Faculty of Education Burapha University. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2017). **National Education Plan 2017-2036**. Bangkok: Chili Sweet Graphic Co., Ltd. (in Thai)
- Pratumnak Suankularb School. (2018). **School- Based Curriculum Pratumnak Suankularb**. Bangkok: Pratumnak Suankularb School. (in Thai)
- Sasithanakornkaew, P. (1994). **Exposure to Environmental News Via Television Knowledge Awareness and Participation in Environmental Quality Conservation Among People in Bangkok**. Master of Arts Thesis Program in Corporate Communication Management Faculty of Communication Arts Chulalongkorn University. (in Thai)
- Thepkit, M. (2012). **The Wisdom of Teacher of Royal Traditional Thai Crafts School for Women**. Doctoral of Education Thesis Program in Lifelong Education and Human Development Faculty of Education Silpakorn University. (in Thai)

.....
Umar, A. (2017). **Effect of 5Es Inquiry-based Learning of Chemical Equilibrium on Mental Models, Chemistry Achievement and Satisfaction of Grade-11 Students of Dechapattanayanukul School, Pattani Province.** Master of Education Thesis Program in Teaching Science and Mathematics Faculty of Education Songkla University. (in Thai)